मदाससीवाच !

एइखेन सदा कार्थमाचारपरिपालनं। न ज्ञाचारविद्दीनस्य सुखमन परच वा ॥ ६ ॥ यज्ञदानतपांसीच पुरुषस्य न भूतये। भवन्ति यः सदाचारं समुखङ्का प्रवर्त्तते॥ ७॥ दराचारो हि पुरुषो ने हायुर्विन्दते महत्। कार्यो यतः सदाचारे श्राचारो इन्यसच्चणं॥ ८॥ तस्य खरूपं वच्यामि सदाचारस्य पुचक । तसमैकमनाः श्रुत्वा तथैव परिपालय ॥ ८ ॥ पिवर्गसाधने यतः कर्त्तस्यो यहमेधिना। तत्संसिद्धी यहस्थस्य सिहिर्च पर्च च ॥ १०॥ गदेनार्थस्य पारच्यं कुर्यात् सच्चयमात्मवान्। त्रहेन चास्मभरणिवत्यनैमित्तिकान्वितं ॥ ११ ॥ पादचात्मार्थमायस्य मूलभूतं विवर्द्वयेत्। रवमाचरतः पुच श्रर्थः साफल्यमईति ॥ १२॥ तदत् पापनिषेधार्यं धर्माः कार्यो विपश्चिता । परचार्थं तदीवान्यः काम्योऽचैव फलप्रदः॥ १३॥ प्रत्यवायभयात् काम्यस्तवान्यस्वाविरोधवान्। हिधा कामोऽपि गदितस्त्रिवर्गस्याविरोधतः ॥ १४ ॥ परम्परानुबन्धांश्व सर्वानेतान् विचिन्तयेत्। विपरीतानुबन्धांश्व धर्मादीस्तान् ऋणुष्व मे ॥ १५ ॥ धर्मी धर्मानुबन्धार्थी धर्मी नात्मार्थबाधकः।